

[Ebba Strange]

ligt, at åbenbart grundløs-behandlingen skal vare 3-4 måneder. Heldigvis er det de færreste – synes jeg også det skal siges fra denne talerstol – asylansøgere, der venter så længe.

Jeg takker ministeren for det statistiske materiale, der følger med lovforslaget, og som jeg synes er værdifuldt. Der er imidlertid en ting, som jeg savner meget i det statistiske materiale, og det er oplysning om sagsbehandlingstiden fra det øjeblik, en asylansøger har fået afslag i nævnet, og så til udsendelsen faktisk kan finde sted. Der står, at man ikke har kunnet fremskaffe statistisk materiale på, hvor lang tid det tog. Jeg håber, at det kommer, for mit indtryk er, at vi har nogle situationer, hvor nævnet har givet afslag, hvorefter man har overladt det dér med udsendelsen til politiet. Det er nævnets ansvar, men det er politiet, der skal foretage det praktiske, og så viser det sig umådelig vanskeligt for politiet at skaffe de nødvendige papirer til en tvangsmæssig udsendelse, eller at det på trods af nævnets afgørelse er umådelig usikkert at tvangsudsende en person til Afghanistan, Irak eller Sri Lanka – bare for at nævne nogle af de lande, der har været inde i den offentlige debat i den seneste tid.

Asylansøgerne sidder og venter. Afslaget har de fået, men tiden går uden udsendelse, og det er på den baggrund, at vi i SF er meget skeptiske over for forslaget om, at en ansøgning om genoptagelse af sagen ikke skal have opsættende virkning ud over udrejsefristen. Jeg kunne forstå, hvis det var ud over det konkrete udrejsetidspunkt og man står ude i lufthavnen og pludselig vil have sin sag genoptaget, men hvis man venter i månedvis på, at udrejsen faktisk bliver effektueret, er vi modstandere af, at sagen ikke kan genoptages i den periode. Det finder vi kan være et problem for retssikkerheden, og vores endelige holdning til lovforslaget vil naturligvis helt afhænge af, om vi finder retssikkerhedsgarantierne i det tilstrækkelige.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at de er tilstrækkelige. Dels er der genoptagelsesbegøringerne, som jeg har nævnt, dels er der det med klagen til Ombudsmanden. Jeg ved godt, at Ombudsmanden stort set altid svarer, at sagen er behandlet, som den skulle, og at han ikke kan tilføje noget, og det er godt, at det er sådan, for det betyder, at nævnet og direktoratet behandler sagerne, som de skal. Men skulle

der være en fejl, synes jeg, at Danmark kommer i en meget uheldig situation, hvis den pågældende er sendt af sted og Ombudsmanden så siger, at der faktisk var sket en fejl, og derfor er vi ikke tilhængere af de forslag.

Et andet punkt, jeg bliver nødt til at nævne, er sammensætningen af Flygtningenævnet. Jeg vil ikke afvise, at flere sager kan behandles i det, vi i dag kalder det lille nævn, men jeg er utilfreds med, at ministeren har ændret loven, sådan så udgangspunktet bliver det lille nævn og det store nævn er puttet ned i det næste afsnit som noget, man kun tager i brug i principielle sager.

Jeg ved ikke, hvor meget tid man kan spare ved det, men det er altså stadig væk for mig en større retssikring, at det er det store nævn, der er udgangspunktet, og at man bruger det lille nævn, når man er enig om, at der er tale om sager, som ikke er principielle.

Vi støtter naturligvis de rent administrative stramninger i sagsbehandlingen, som ministeren planlægger, herunder både tilførelse af ressourcer og kulegravning af sagsbehandlingen i direktoratet, og vi ser frem til Per Sørensens næste rapport, hvor vi måske kan nå dertil, at vi kan undgå den dobbeltbehandling, der efter min mening ligger i allerførste fase af asylbehandlingerne derved, at først skal politiet igennem en masse grundige afhøringer af asylansøgeren, og så skal direktoratet i gang med at spørge ud. Vi mener, at det må kunne gøres af direktoratet allerede i første fase.

Til allersidst undrer det mig meget, at Det danske center for Menneskerettigheder ikke figurerer på ministerens høringsliste, og når sagen kommer op i udvalget, vil noget af det første, SF vil spørge om, være, hvad centeret egentlig siger til dette forslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Regeringens forslag til ændring af udlændingeloven, som vi behandler i dag, er efter Fremskridtspartiets mening utilstrækkeligt, bl.a. finder vi det foruroligende, at regeringen ikke har planer om at afvise åbenbart grundløse asylansøgere ved grænsen, til trods for at vi mange gange har gentaget vores opfordring. Om få år vil nødvendigheden medføre, at regeringen er nødt til at stramme lovgivningen på området, men hvorfor vil regeringen ikke allerede nu være forudseende? Den konservative